

Οι εχθροί του ζευγαριού (Κωνσταντίνος Γανωτής)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 15 Νοεμβρίου, 2016

Ἡ πιὸ τρυφερὴ καὶ εὐαίσθητη σχέση στὴ ζωὴ εἶναι ἡ σχέση τοῦ ζευγαριοῦ. Κι αὐτὴ ἡ σχέση ἔχει ἓνα στόχο, ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν πεῖ καὶ προορισμό· ὁ προορισμὸς τοῦ εἶναι νὰ γίνουν ἓνα σῶμα μὲ δύο πρόσωπα, δηλαδὴ νὰ πραγματώσουν τὴν τέλεια ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ὀντότητα “ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως”, ὅπως λέμε γιὰ τὰ τρία πρόσωπα-ὑποστάσεις τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Καὶ ὅσο τρυφερή, μεγαλειώδης, κεφαλαιώδους σημασίας γιὰ τὴν πραγμάτωση τοῦ προορισμοῦ καὶ γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐτὴ ἡ σχέση, τόσο εὐαίσθητη εἶναι σὲ ἐξωτερικοὺς ἀλλὰ καὶ σὲ ἐσωτερικοὺς πειρασμούς. Βλέπομε ἄλλωστε πόσες ἀποτυχημένες ἀπόπειρες κάνουν οἱ νέοι, γιὰ νὰ πετύχουν μιὰ καλὴ σχέση, πόσο βασανίζονται καὶ πληγώνονται συχνὰ ἀπὸ τὶς ἀποτυχίες καὶ διαψεύσεις· καὶ ἡ σχέση κινδυνεύει νὰ διαφθαρεῖ καὶ διαλύεται πολὺ συχνά. Ὅλες αὐτὲς τὶς δυσκολίες, ἐμπόδια, ἀντιπάλους τοῦ ζευγαριοῦ στὴν πραγμάτωση τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἄς τὰ ὀνομάσουμε ἐχθροὺς τοῦ ζευγαριοῦ καὶ πρῶτα ἄς τοὺς ἐπισημάνουμε αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς.

Ὁ πρῶτος ἐχθρὸς τοῦ ζευγαριοῦ εἶναι ἡ ἴδια ἡ σφοδρότητα τοῦ συναισθήματος, ποὺ τοὺς κυριεύει. Αὐτὴ ἡ σφοδρότητα τοὺς κάνει τολμηροὺς καὶ συχνὰ καυχῶνται γι’αὐτό. Στὴν πράξη ὅμως αὐτὴ ἡ σφοδρότητα ἀποδεικνύεται συνήθως σεξουαλικὴ καὶ αὐτὸ **ξεστολίζει τὸν ἔρωτα ἀπὸ τὰ ψυχολογικὰ καὶ ἠθικὰ του στολίδια** καὶ τὸν κατεβάζει στοὺς τρόπους τῆς πορνείας. Τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἔρωτα ἀντιμάχεται τὴν πορνεία. Ἡ προσπάθεια καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ζευγαριοῦ νὰ ἐλέγξει τὶς ἔντονες ἐπιθυμίες εἶναι ἡ δόξα καὶ ἡ ἀλληλοεκτίμησή τους.

Ἡ ἀνεξέλεγκτη ἐρωτικὴ ὄρμη πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο κυρίως ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ γάμο ἀποτελεῖ ἔνδειξη τούλάχιστον τῆς πορνικῆς ἐμπειρίας τῶν νέων πρὶν νὰ γνωριστοῦν. Ἔτσι ὁ ἀγῶνας νὰ συντηρήσουν οἱ δύο νέοι τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο τῆς σχέσης τους τοὺς γεμίζει ἀξιοπρέπεια καὶ βαθαίνει τὸν ἔρωτά τους.

Ὁ ἄλλος ἐχθρὸς τοῦ ζευγαριοῦ μπορεῖ νὰ εἶναι οἱ συγγενεῖς τους, κυρίως οἱ γονεῖς. Μπορεῖ νὰ φέρνουν ἐμπόδια στὴ σχέση τοῦ ζευγαριοῦ, ἐπειδὴ φοβοῦνται γιὰ τὴν ἀνωριμότητά τους, ποὺ δὲν βοηθάει στὴ σωστὴ ἐπιλογή. Οἱ γονεῖς συνήθως λογαριάζουν τὴ σχέση τῶν παιδιῶν τους μὲ κριτήρια οἰκονομικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ. Δὲν μποροῦν ἢ καὶ δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμήσουν τὴ δυναμικὴ τοῦ ἔρωτα, ἐπειδὴ πολὺ

συχνά ο δικός τους νεανικός έρωτας έχει ήδη υποβιβαστεί σε μιὰ πεζή συμβίωση. Άλλοτε πάλι κάποιοι ενήλικοι συγγενείς φθονούν τὴ νεανικότητα τοῦ ζευγαριού, ἐπειδὴ οἱ ἴδιοι τὴν ἔχουν χάσει.

Ὁ ἐπόμενος ἐχθρὸς τοῦ ζευγαριού εἶναι ἡ ματαιοδοξία. ἡ ματαιοδοξία ποὺ χαρακτηρίζει κυρίως τὴ σχέση τοῦ ζευγαριού γιὰ τὸν γύρω κόσμο του, συχνὰ ὅμως και μεταξύ τους. Προσπαθοῦν νὰ δείξουν στοὺς γύρω τὴν ἀλαζονεία τοῦ πλούτου, τὴν ἐξωτερικὴ τους ἐμφάνιση καὶ μεταξύ τους τὰ σωματικὰ καὶ ψυχολογικά τους προτερήματα ἢ καὶ τὴν οἰκονομικὴ τους ἐπιφάνεια. **Ὅλ' αὐτὰ γίνονται εἰς βάρος τοῦ ἔρωτα,** ἀποτελοῦν ἕναν ἄλλον ἔρωτα, ποὺ τραβάει τὸ ζευγάρι τὸν ἕναν μακριὰ ἀπ' τὸν ἄλλον.

Ὁ ἄλλος ἐχθρὸς τοῦ ζευγαριού, ὁ πιὸ μεγάλος ἀπ' ὅλους εἶναι ἡ ἔλλειψη ἐρωτικῆς κατήχησης. Δὲν ἔχουν κατηχηθεῖ οἱ νέοι μας ὅτι τὸν ἔρωτα καὶ τὴ σχέση τους τὰ δημιούργησε ὁ Θεὸς κατὰ τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν πλάση τοῦ ἀνθρώπου. Ἄρα μόνο μὲ τὴν εὐλογία τοῦ δημιουργοῦ τους λειτουργοῦν σωστὰ καὶ συντηροῦνται. Τότε μόνο δίνουν τὴ μέγιστη εὐτυχία στὸ ζευγάρι (ἐκκλησιαστικὰ αὐτὸ λέγεται **ἀνάπαυση**) καὶ συγχρόνως συντηρεῖ καὶ βελτιώνει τὶς σχέσεις τοῦ ζευγαριού μὲ ὅλα τὰ ἄλλα κεφάλαια τῆς ζωῆς. Τέτοια κεφάλαια εἶναι ἡ στοργὴ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τὰ δικά τους τέκνα, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, ἡ φιλανθρωπία, ὁ πατριωτισμὸς, ἡ καλλιέργεια τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἄλλα τέτοια.

Εἶναι βαθιὰ συγκινητικὸ τὸ συχνὰ τότε ἐπαναλαμβανόμενο γεγονός, ποὺ ἀναφέρει ὁ **Σολτζενίτσιου** στὸ μνημειῶδες ἔργο του “Ἀρχιπέλαγος Γκουλάκ” μὲ τὶς γυναῖκες τῶν φυλακισμένων στὶς Σταλινικὲς φυλακὲς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Εἶχαν ἐπισκεπτήριο μιὰ φορὰ τὸ χρόνο γιὰ 15 λεπτὰ κι ἐμάζευαν οἱ γυναῖκες μὲ χίλια βάσανα καπίκι-καπίκι τὰ λεφτὰ γιὰ τὸ εἰσιτήριο, γιὰ νὰ πᾶνε χιλιάδες λεῦγες μακριὰ, γιὰ νὰ ἴδουν τὸν ἄνθρωπό τους μιὰ φορὰ τὸ χρόνο. Κι ἐτοίμαζαν τὰ λόγια ποὺ θὰ τοὺς ἔλεγαν καὶ τὶς πληροφορίες γιὰ τὴ ζωὴ τῆς οἰκογένειάς τους. Κι ὅταν ἔφτανε ἡ συνάντηση τῶν 15 λεπτῶν καὶ ἀντίκρουζαν τὸ πρόσωπο τοῦ ἀγαπημένου τους πίσω ἀπὸ μιὰ χοντρή σίτα, δὲν ἔβρισκαν τὰ λόγια ποὺ εἶχαν ἐτοιμάσει, γιὰ νὰ ποῦν, καὶ κοιτάζονταν οἱ ἀγαπημένοι σύζυγοι ἀμίλητοι γιὰ 15 λεπτά. Αὐτὴ ἦταν μιὰ πολὺ δυνατὴ ἐρωτικὴ συνάντηση.

Ἡ ἱερότητα τῆς συζυγικῆς σχέσης εἶναι αὐτό, ποὺ κάνει τὴ συζυγία εἰκονισμὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος. Στὴν ἐποχὴ μας μὲ τὸ σπάσιμο ὅλων τῶν τρόπων τῆς ἱερότητας, ὁ ἔρωτας καὶ ἡ συζυγία μοιάζουν πολὺ μὲ τὴν πορνεία κι ἔτσι ἀτονοῦν οἱ ἄλλες ἀνθρώπινες οἰκογενειακὲς καὶ κοινωνικὲς λειτουργίες καὶ τότε ἡ ζωὴ γίνεται μονοδιάστατη, σεξουαλικὴ καὶ ἀφόρητα πληκτικὴ. Οἱ ἄντρες κυρίως ἀλλὰ καὶ πολλὲς γυναῖκες βρίσκουν ἀνούσιο τὸ νόημα τοῦ ἔρωτα καὶ τὴ νόμιμη ἔγγαμη σχέση καὶ ἐπιδίδονται στὶς μοιχεῖες καὶ στὶς πορνείες, γιὰ νὰ ἔχει ἡ ἐρωτικὴ σχέση κάτι τὸ περίεργο καὶ κάτι ποὺ νὰ χρωματίζεται ἀπὸ τὴν αἴσθηση τῆς ἀμαρτίας, γιὰτὶ ἔτσι

λένε ότι πολεμείται ή πληκτικότητα της νόμιμης σχέσης. **Από μικρά παιδιά, βλέπετε, συνήθισαν οι άνθρωποι να συνδυάζουν τον έρωτα με την πορνεία και να αγνοούν την εύλογία του Θεού· και κουβαλούν ύστερα αυτήν την προκατάληψη στη ζωή τους.**

Άλλο κακό, που βλάπτει τη σχέση του ζευγαριού, είναι η δικαιοσύνη. Ένω είναι το κυριότερο αίτιο, που επικαλούνται στα διαζύγια οι άνθρωποι, δεν αφήνει υποψία πως είναι κακό πράγμα ή δικαιοσύνη, όπως την κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας. **Αυτή η κοσμικού τύπου δικαιοσύνη,** που πρυτάνευε στους πρό Χριστού προγόνους μας και πρυτανεύει στους χωρίς Χριστό συναθρώπους μας, **δεν διαφέρει από την εκδίκηση.** Και το πρώτο που θυσιάζουμε μπροστά στο βωμό της “θεᾶς-Δίκης” είναι η αγάπη.

Ο πολιτισμός με την αλαζονεία του φθείρει τις προσωπικές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων· ο καθένας στην προσπάθειά του να αποσπάσει όσο γίνεται μεγαλύτερο κομμάτι ωφέλειας από τα προσόντα του πολιτισμού, βλέπει τους άλλους σαν άτομα και μάλιστα άτομα αντίπαλα και πολεμάει με όποιονδήποτε θα σταθεί μπροστά του, για να του στερήσει κάτι. Με αυτήν την **αλαζονεία** οι νέοι, που φτάνουν στο ζευγάρωμα, **δεν μπορούν να ιδούν το πρόσωπο του άλλου.** Έτσι **επιδιώκουν άπλωσ και μόνο να άντλήσουν κάποια ήδονη από τη σχέση τους και ο “άλλος” μάς ενδιαφέρει τόσο χρόνο, όσο διαρκεί η προσφερόμενη ήδονη.** Πέραν απ’αυτήν την ήδονη υπάρχουν μόνο οι δυναμικές σχέσεις, οι διαξιφισμοί των συμφερόντων.

Η εκδίκηση και η διεκδίκηση, όταν μπαίνουν στις σχέσεις του ζευγαριού, πράγματι σκοτώνουν τον έρωτα και κάνουν τη σχέση τους άβιωτη. Και πάλι το αίτιο είναι η απουσία κατήχησης και μάλιστα Ορθόδοξης κατήχησης. **Μόνο η Ορθόδοξη κατήχηση ονομάζει δικαιοσύνη τη συγχώρηση** και έναρμονίζει τη σχέση του ζευγαριού με τη συγκατάβαση του Θεού στις αμαρτίες των ανθρώπων. **Για να ζήσει το ζευγάρι μέσα στην εύτυχη σχέση του γάμου, πρέπει να γίνει ο καθένας απέναντι στον άλλον ένα μηδέν.** Τότε ο γάμος γίνεται **άθλημα, μαρτυρικό άθλημα, και τότε καταλαβαίνουμε γιατί στο χορό του Ήσαϊα ακούγεται εκείνο το ανεξήγητο : “Άγιοι Μάρτυρες οι καλώς άθλησαντες και στεφανωθέντες...”.**

Πολλές φορές μέσα στη ζωή του ζευγαριού κυριαρχεί η ιδέα της δικαιοσύνης όπως την διατύπωσαν με σαφήνεια οι αρχαίοι μας πρόγονοι “*ού αν κρατή τις, αρχει*”, δηλαδή όπου υπερισχύει κανείς με τη δύναμή του, εκεί άσκει έξουσία. Κι έλεγαν οι αρχαίοι Αθηναίοι, που έκαναν αυτό το λόγο, ότι αυτό είναι πανάρχαιος νόμος, που κι αυτοί τον βρήκαν να ισχύει στις ανθρώπινες σχέσεις. Ήταν δηλαδή το φυσικό αυτονόητο. Βέβαια μέσα στον Παράδεισο πρωτοακούστηκε ο λόγος του Θεού προς τη γυναίκα “*προς τον άνδρα σου ή αποστροφή σου και αυτός σου κυριεύσει*”, αυτό όμως

Ήταν ή ποινή για την παρακοή της· δὲν ἔπλασε ὁ Θεὸς τὴ γυναῖκα ἐξαρτημένη ἀπὸ τὸν ἄντρα της, ἡ ἁμαρτία ἔφερε αὐτὴ τὴ συνέπεια καὶ ἡ Ὁρθόδοξη κατήχηση ξέρει ὅτι ὀδεύουμε μὲ τὴν τελικὴ λύτρωση στὴν κατάργηση κάθε “ἀρχῆς” ἐκτὸς ἀπὸ τὴν **“ἀρχὴ” τῆς ἀγάπης**. Ἄρα καὶ κάθε ζευγάρι ὀφείλει νὰ κάνει τὶς “πρόβες” του γιὰ τὴν τελικὴ του κατάληξη στοὺς λειμῶνες τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Πολύ συχνὰ σὲ περιπτώσεις διαζυγίων ποὺ ἐμπλέκονται καὶ παιδιά, οἱ μητέρες μαυρίζουν τὴν εἰκόνα τοῦ πατέρα στὶς καρδιές τους καὶ ἐπικαλοῦνται γι’ αὐτὸ βέβαια τὴ δικαιοσύνη, ποὺ ἀποδεικνύεται μάλιστα αὐταπόδεικτη εἰς βάρος τοῦ πατέρα μὲ τὴν ἀπουσία του. Ἔτσι τραυματίζεται βαριὰ ἡ εἰκόνα τοῦ πατέρα στὶς καρδιές τῶν παιδιῶν καὶ οἱ μητέρες δὲν ξέρουν ἢ δὲν λογαριάζουν τί κακὸ τοὺς κάνουν. Τὰ παιδιά ἀναζητοῦν πάντοτε τὸν πατέρα τους μέσα στὰ βάθη τῆς ψυχῆς τους, ὅποιος κι ἂν εἶναι στὴ συμπεριφορά του. Παρόμοια βέβαια ἀναζητοῦν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς μάνας τους. Ἡ δικαιοσύνη ὅμως κάνει αὐτὸ τὸ ἔγλημα νὰ γίνεται πραγματικότητα.

Ὁ διάβολος ζηλεύει τὶς γυναῖκες, φοβᾶται τὴ χάρη, ποὺ τοὺς ἔδωσε ὁ Θεὸς νὰ γεννοῦνε καὶ μάλιστα ἀπὸ τότε ποὺ ἡ μάνα ἔγινε Θεοτόκος, καὶ γι’ αὐτὸ ὁ διάβολος καλλιεργεῖ τὰ “ἄνθη” τοῦ κακοῦ, ποὺ λέγονται ἐκτρώσεις. Στὶς περισσότερες περιπτώσεις πάνω στὴν ἀπόφαση τῆς **ἔκτρωσης** συμφωνεῖ τὸ ζευγάρι - ἴσως γιὰ πρώτη φορὰ στὴ σχέση τους - ἀλλὰ τί συμφωνία εἶναι αὐτή! **Συμφωνία μιᾶς ἰσόβιας κόλασης**. Ἀπὸ τότε οἱ χαρὲς τοῦ ἔρωτα εἶναι ἄχαρες καὶ νευρωτικές. Ὅλα τὰ ἐφηβικὰ ὄνειρα γιὰ τὸν ποιητικὸ ἔρωτα τσαλακώνονται. Ἡ διάλυση τῆς σχέσης γίνεται εὐκολὴ καὶ ἀνακουφιστικὴ. Φορτώνεται καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος τὶς ἐνοχές του, κρύβει τὴν πίκρα του, μεγιστοποιεῖ τὴν ἀπαξίωση τοῦ ἄλλου καὶ χωρίζουν τὰ βήματά τους. Αὐτὸ κι ἂν εἶναι ἐμπόδιο στὴ σχέση τοῦ ζευγαριοῦ ! Καὶ γι’ αὐτὸ τὸ δυστύχημα ἐπιστρατεύει τὸ ζευγάρι τὸ ἐπιχείρημα τῆς δικαιοσύνης. Δικό μου τὸ σῶμα μαζί μὲ τὸ ἔμβρυο, δική μου ὑπόθεση, δικαίωμά μου.

Καὶ ἡ λογικὴ εἶναι ἐχθρὸς τοῦ ζευγαριοῦ, ἡ λογικὴ ποὺ μάχεται τὴν πίστη στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὸ εἰσόδημά μας περνᾶμε ἴσα-ἴσα, λένε· μὲ ἕνα παιδί πεθαίνουμε ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ἡ ἀπόδειξη ἔρχεται μὲ τὴν πρακτικὴ ἀριθμητικὴ. Ἡ πίστη, ἂν ὑπῆρχε, θὰ ἔλεγε: ὁ Θεὸς θὰ σᾶς θρέψει (*Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου...*) Ἐμένα μοῦ λές;! ἀπαντάει ὁ λογισμὸς τῆς τετραγωνικῆς λογικῆς, ποὺ κάνει τὸν γάμο οἰκιακὴ πορνεία.

Ὅταν πρωτοαντικρύζονται ἕνας νέος καὶ μία νέα κι αἰχμαλωτίζονται ὁ ἕνας ἀπὸ τὴ φυσιογνωμία τοῦ ἄλλου, ὅλο τὸ σύμπαν ἀναστατώνεται. Ὁ Θεὸς γεμίζει μπαοῦλα μὲ προικιὰ καὶ βάζει ἑκατομμύρια καταθέσεις στὶς Τράπεζες τοῦ μέλλοντος γιὰ τὴν ἐπιβίωσή τους στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Τὴν ἴδια ὥρα ὁ διάβολος βγάζει περιπόλους στὰ μονοπάτια καὶ ναρκοθετεῖ τὰ περάσματα. Οἱ ἐρωτευμένοι τρέχουν σὰν χαζοὶ ἀνέμελοι στοὺς δρόμους. Οἱ ἐχθροὶ παραμονεύουν. Ὡς καλοὶ οἰκονόμοι

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

ὅμως πρέπει νὰ φυλάξουν τὰ γαμήλια δῶρα τοῦ Θεοῦ καὶ **νὰ ὀργανώσουν τὴν ἄμυνά τους μὲ σοφία.**

Γι'αὐτὸ λέμε ὅτι ἡ εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸ γάμο γεννάει τὸν ἔρωτα στὸ ζευγάρι. Τὸν γεννάει καὶ τὸν ἀσφαλίζει.

(Πηγή: konstantinosganotis.gr, Δακτυλογράφηση & Φιλολογικὴ Ἐπιμέλεια:

Αἰκατερίνη Κόρμαλη Γανωτῆ)